

32003R0808

13.5.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 117/1

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 808/2003

z dnia 12 maja 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy zdrowotne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy zdrowotne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 5 i art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Naukowy Komitet Sterujący wydał w dniach 16 i 17 stycznia 2003 r. opinię w sprawie bezpieczeństwa wykorzystania spalarni odpadów o niskiej wydajności produkcyjnej oraz współspalarni do spopielania surowców pochodzenia zwierzęcego, które mogą być zakażone TSE.
- (2) W celu uwzględnienia powyższej opinii, wskazana jest zmiana przepisów rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w zakresie działania spalarni i współspalarni o niskiej wydajności produkcyjnej do celów usuwania tusz niektórych zwierząt.
- (3) Ponadto należy zmienić załączniki do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w celu wprowadzenia do nich szeregu zmian technicznych i dostosowania ich do przedmiotowego rozporządzenia oraz celem wyjaśnienia zasad mających zastosowanie do niektórych dodatkowych produktów.
- (4) Należy ustanowić dodatkowe zasady dotyczące oczyszczania ścieków z pomieszczeń narażonych na zanieczyszczenie substancjami mikrobiologicznymi lub innymi, w wyniku przetwarzania surowców kategorii 1 lub kategorii 2.
- (5) Należy także sprostować błąd w zakresie surowca, mający wpływ na wymagania techniczne w zakresie przetwarzania produktów ubocznych z zastosowaniem metody przetwarzania nr 2.

- (6) Podczas gdy zakaz skarmiania przewidziany w decyzji Rady 2000/766/WE⁽²⁾ zostaje utrzymany, w odniesieniu do przetwarzania białek ssaków należy zastosować wymagania mniej rygorystyczne, uwzględniając fakt, że w wyniku zakazu surowce takie przeznaczane są wyłącznie na odpady.
- (7) Dlatego też rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 należy odpowiednio zmienić.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 1774/2002

W rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:
„a) być wykorzystywana jedynie do usuwania padłych zwierząt domowych, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 4 ust. 1 lit. b), art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 1, do których nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 2000/76/WE”;
- 2) w art. 12 ust. 3 dodaje się lit. h) w brzmieniu:
„h) spełniać warunki określone w rozdziale VII załącznika IV, w przypadku gdy są wykorzystywane do usuwania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego określonych w art. 4 ust. 1 lit. b)”
- 3) załączniki I–IX zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 7.12.2002, str. 32.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 maja 2003 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I–IX do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) Szczególne definicje wymienione w pkt 15, 37, 42 oraz 55–58 otrzymują brzmienie:

- „15. »odpady gastronomiczne« oznaczają wszystkie odpady żywnościowe, w tym zużyty olej kuchenny pochodzący z restauracji, obiektów gastronomicznych i kuchni, łącznie z kuchniami zbiorowymi i domowymi;”
- „37. »obornik« oznacza odchody i/lub mocz zwierząt gospodarskich, nawet ze ściółką, lub odpady, które mogą być nieprzetworzone lub mogą zostać przetworzone zgodnie z rozdziałem III załącznika III, albo mogą zostać w inny sposób przetworzone w wytwórni biogazu lub w kompostowni;”
- „42. »przetworzone białko zwierzęce« oznacza białko zwierzęce otrzymane całkowicie z surowca kategorii 3, poddane przetworzeniu zgodnie z rozdziałem II załącznika V, w celu uczynienia go zdatnym do bezpośredniego wykorzystania jako surowiec paszowy i do innego rodzaju pokarmów zwierzęcych, włączając karmę dla zwierząt domowych, lub do wykorzystania w organicznych nawozach sztucznych lub dodatkach do wzbogacania gleby; nie obejmuje ono jednak produktów krwiopochodnych, mleka, produktów na bazie mleka, siary, żelatyny, hydrolizatów ani fosforanów dwuwapniowych, jaj ani produktów jajecznych, fosforanów trójwapniowych i kolagenu;”
- „55. »nieprzetworzone pióra lub ich części« oznaczają pióra i ich części, które nie były poddawane działaniu strumienia pary ani żadnej innej metodzie przetwarzania zapewniającej eliminację czynników chorobotwórczych;
56. »nieprzetworzona wełna« oznacza wełnę owczą, która nie została poddana praniu fabrycznemu, nie otrzymano jej w wyniku wyprawiania skóry ani nie została poddana przetworzeniu za pomocą innej metody zapewniającej eliminację czynników chorobotwórczych;
57. »nieprzetworzona sierść« oznacza sierść przeżuwaczy, która nie została poddana praniu fabrycznemu, nie otrzymano jej w wyniku wyprawiania skóry ani nie została poddana przetworzeniu za pomocą innej metody zapewniającej eliminację czynników chorobotwórczych;
58. »nieprzetworzona szczecina« oznacza świńską szczecinę, która nie została poddana praniu fabrycznemu, nie otrzymano jej w wyniku wyprawiania skóry ani nie została poddana przetworzeniu za pomocą innej metody zapewniającej eliminację czynników chorobotwórczych;”

b) dodaje się pkt 59–63 z następującymi definicjami szczególnymi:

- „59. »kolagen« oznacza produkty białkowe pochodzące ze skór, skórek i ścięgien zwierząt, łącznie z kośćmi świń, drobiu oraz ościami ryb;
60. »skratki« oznaczają widoczne stałe surowce pochodzenia zwierzęcego, pozostałe na sicie ściekowym, w przypadku których wymagany jest proces wstępnego przetwarzania określony w rozdziale IX załącznika II;
61. »tłuszcze i mieszanki oleiste« oznaczają płynące surowce pochodzenia zwierzęcego, zbierające się na powierzchni urządzeń do odtuszczenia ścieków, w przypadku których wymagany jest proces wstępnego przetwarzania określony w rozdziale IX załącznika II;
62. »szlam« oznacza widoczne stałe surowce pochodzenia zwierzęcego lub osad na drenach ściekowych, w przypadku których wymagany jest proces wstępnego przetwarzania określony w rozdziale IX załącznika II;
63. »surowce z odpiaszczania« oznaczają widoczne stałe surowce pochodzenia zwierzęcego lub osad w urządzeniach do odpiaszczania, stosowanych w ramach procesu wstępnego przetwarzania określonego w rozdziale IX załącznika II;”

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w rozdziale I ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

- „i) i) w przypadku surowca kategorii 3 sformułowanie: »nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi;»
- ii) w przypadku surowca kategorii 2 (innego niż obornik i treść przewodu pokarmowego) oraz produktów przetworzonych z nich uzyskanych sformułowanie »nieprzeznaczone do spożycia przez zwierzęta; niemniej jednak gdy surowiec kategorii 2 jest przeznaczony do żywienia zwierząt określonych w art. 23 ust. 2 lit. c) zgodnie z warunkami określonymi w przedmiotowym artykule, etykieta powinna zawierać wyrazy »do żywienia ...«, uzupełnione określonym gatunkiem (gatunkami) zwierząt, do żywienia których przeznaczony jest dany surowiec;
- iii) w przypadku surowca kategorii 1 oraz produktów przetworzonych z niego uzyskanych, sformułowanie: »wyłącznie do usunięcia«;
- iv) w przypadku obornika i treści przewodu pokarmowego, wyraz »obornik«;”

b) w rozdziale II dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Opakowanie musi zostać spalone lub usunięte za pomocą innych środków, zgodnie z zaleceniami właściwego organu;”

c) w rozdziale III ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podczas przewozu, produktom ubocznym pochodzenia zwierzęcego lub produktom przetworzonym musi towarzyszyć dokument handlowy albo świadectwo zdrowia, jeżeli wymaga tego niniejsze rozporządzenie, z wyjątkiem produktów przetworzonych z surowca kategorii 3, które są dostarczane na terytorium tego samego Państwa Członkowskiego przez detalistów użytkownikom końcowym, innym niż handlowe podmioty gospodarcze;”

d) dodaje się rozdział IX w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IX

Zbieranie surowców pochodzenia zwierzęcego podczas oczyszczania ścieków

1. Zakłady przetwórcze kategorii 1 i inne pomieszczenia, w których usuwa się surowce o szczególnym zagrożeniu, ubojnie oraz zakłady przetwórcze kategorii 2 zobowiązane są dokonywać wstępnego procesu przetwarzania, celem zatrzymania i zebrania surowca pochodzenia zwierzęcego, w ramach wstępnego etapu oczyszczania ścieków. Wyposażenie stosowane do przedmiotowego wstępnego procesu przetwarzania składa się z syfonów kanalizacyjnych lub sita z otworami lub oczkami o rozmiarze nie większym niż 6 mm na końcowym etapie procesu przetwórczego, lub z równoważnych systemów, zapewniających zatrzymanie stałych cząsteczek o rozmiarze przekraczającym 6 mm.
 2. Ścieki z pomieszczeń określonych w ust. 1 muszą zostać poddane procesowi wstępnego przetwarzania zapewniającemu filtrację wszystkich ścieków przed ich odprowadzeniem z pomieszczeń. Surowców pochodzenia zwierzęcego nie wolno rozdrabniać ani macerować celem ułatwienia ich przejścia przez wstępny proces przetwarzania.
 3. Wszystkie surowce pochodzenia zwierzęcego zatrzymane podczas wstępnego procesu przetwarzania w pomieszczeniach określonych w ust. 1 zbiera się i przewozi jako surowiec kategorii 1 lub kategorii 2, w zależności od sytuacji, oraz usuwa się je zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
 4. Ścieki poddane wstępnemu procesowi oczyszczania w pomieszczeniach określonych w ust. 1 oraz ścieki z pomieszczeń, do których wprowadza się wyłącznie surowiec kategorii 3, oczyszcza się zgodnie z innym odnośnym prawodawstwem wspólnotowym”;
- 3) w załączniku III rozdział 2 skreśla się ust. 5 i 10.
- 4) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:
- a) w rozdziale I ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Spalarnie i współspalarnie muszą być zaprojektowane, wyposażone i eksploatowane w sposób zapewniający spełnienie wymogów niniejszego rozporządzenia. Spełnione muszą zostać następujące warunki w zakresie higieny:
- a) Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego muszą zostać usunięte możliwie najszybciej po ich przywiezieniu. Do czasu usunięcia muszą być odpowiednio przechowywane.
 - b) Pojemniki, zbiorniki i pojazdy używane do przewożenia nieprzetworzonego surowca muszą być czyszczone w wyznaczonym do tego celu miejscu, zapewniając tym samym oczyszczanie podczas przechowywania ścieków określonych w rozdziale III.
 - c) Systematycznie muszą być podejmowane środki zapobiegawcze przeciwko ptakom, gryzoniom, owadom lub innym szkodnikom. Do tego celu konieczne jest stosowanie udokumentowanego programu zwalczania szkodników.
 - d) Dla wszystkich części pomieszczeń muszą być ustanowione i udokumentowane procedury w zakresie czyszczenia. Do czyszczenia trzeba zapewnić odpowiednie wyposażenie i środki czystości.
 - e) Kontrola higieny musi obejmować regularne inspekcje środowiska i wyposażenia. Harmonogramy inspekcji oraz ich wyniki muszą być udokumentowane i przechowywane przynajmniej przez dwa lata”.
- b) dodaje się rozdział VII w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VII

Spalanie surowców kategorii 1 określonych w art. 4 ust. 1 lit. b)

1. Spalarnie o niskiej wydajności produkcyjnej muszą być usytuowane na dobrze odwodnionym twardym gruncie.
2. Zwierzęta gospodarskie nie mogą mieć dostępu do spalarni o niskiej wydajności produkcyjnej, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego oczekujących na spalenie ani do popiołu powstałego w wyniku spalania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Jeżeli spalarnia o niskiej wydajności produkcyjnej znajduje się w gospodarstwie z żywym inwentarzem:
 - a) piec do spopielenia i zwierzęta gospodarskie muszą być od siebie całkowicie fizycznie oddzielone, podobnie jak ich pasza i ściółka, także za pomocą ogrodzenia, gdy zachodzi taka potrzeba;
 - b) wyposażenie musi być w całości przeznaczone do eksploatacji spalarni i nie może być używane w żadnym innym miejscu w gospodarstwie;
 - c) operatorzy muszą zmieniać odzież wierzchnią i obuwie, każdorazowo przed podjęciem czynności związanych ze zwierzętami gospodarskimi czy ich paszą.
3. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i popiół przechowuje się pod szczelną osłoną, opatrzoną etykietą.
4. Operator musi sprawdzać, czy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zostały całkowicie spopieleno. Popiół usuwa się na składowiska odpadów zatwierdzone na mocy dyrektywy 1999/31/WE.

5. Produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, które nie zostały całkowicie spopielone, nie wolno usuwać na składowiska odpadów, lecz należy je ponownie poddać spopieleniu lub usunąć w inny sposób, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
 6. Spalarnia o niskiej wydajności produkcyjnej musi być wyposażona w dopalacz.
 7. Operator zobowiązany jest rejestrować ilości, kategorie oraz gatunki spalanych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i daty spalania.
 8. Właściwy organ przeprowadza inspekcje w spalarni o niskiej wydajności produkcyjnej przed jej zatwierdzeniem, a przynajmniej raz w roku sprawdza zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia”;
- 5) w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:
- a) w rozdziale 1 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:
 - „a) Pomieszczenia przeznaczone do przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nie mogą znajdować się w tym samym miejscu co ubojnie, chyba że będą to osobne zabudowania. Niemniej jednak oddzielny zakład przetwórczy może być połączony z ubojnią znajdującą się w tym samym miejscu za pomocą układu przenośnikowego, z zastrzeżeniem, że spełnione zostaną następujące warunki:
 - i) oddzielne wejścia, zatoki odbioru, wyposażenie, wyjścia i pracownicy zakładu przetwórczego i ubojni; oraz
 - ii) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, które mają zostać przetworzone muszą pochodzić z tych samych pomieszczeń.

Do zakładu przetwórczego nie mogą mieć wstępu osoby nieupoważnione i zwierzęta”;
 - b) w rozdziale III ust. 4 metody 2 otrzymuje brzmienie:

„4. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego można gotować w taki sposób, aby wymagania czasowo-temperaturowe były osiągnięte jednocześnie”;

- 6) w załączniku VI wprowadza się następujące zmiany:
- a) w rozdziale I wprowadza się następujące zmiany:
 - i) w rozdziale I ust. 7 lit. a) ppkt i) otrzymuje brzmienie:
 - „i) Surowca kategorii 2 (innego niż obornik, treść przewodu pokarmowego oddzielona od przewodu pokarmowego, mleko i siara), przeznaczonego do przetwarzania w wytwórni biogazu lub w kompostowni lub do wykorzystania jako organiczny nawóz sztuczny albo dodatek do wzbogacania gleby oraz”;
 - ii) w ust. 7 lit. b) skreśla się akapit drugi;
 - b) w rozdziale II wprowadza się następujące zmiany:
 - i) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Jeżeli wytwórnia biogazu znajduje się w miejscu, w którym przetrzymuje się zwierzęta hodowlane, wytwórnia musi znajdować się w odpowiedniej odległości od obszaru, na którym przetrzymywane są zwierzęta i w każdym przypadku konieczne jest zapewnienie całkowitej fizycznej separacji zakładu od zwierząt i ich paszy i ściółki, także za pomocą ogrodzenia, gdy zachodzi taka potrzeba. Wytwórnia biogazu musi być wyposażona w:
 - a) urządzenie do pasteryzacji/oczyszczania, którego nie można ominąć, wraz z:
 - i) instalacjami do monitorowania temperatury w czasie;
 - ii) urządzeniami do ciągłej rejestracji wyników pomiarów; oraz
 - iii) odpowiednim systemem bezpieczeństwa do zapobiegania niewystarczającemu podgrzewaniu; oraz
 - b) odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekowania pojazdów oraz pojemników opuszczających wytwórnię.Niemniej jednak urządzenie do pasteryzacji/oczyszczania nie jest wyposażeniem obowiązkowym dla wytwórni biogazu, które jedynie przetwarzają produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego poddane metodzie 1 przetwarzania.

Ponadto urządzenie do pasteryzacji/oczyszczania nie jest wyposażeniem obowiązkowym dla wytwórni biogazu przetwarzających jedynie surowiec kategorii 3, który został poddany pasteryzacji/oczyszczaniu gdzie indziej.
 2. Jeżeli kompostownia znajduje się w miejscu, w którym przetrzymuje się zwierzęta hodowlane, wytwórnia musi znajdować się w odpowiedniej odległości od obszaru, na którym przetrzymywane są zwierzęta i w każdym przypadku konieczne jest zapewnienie całkowitej fizycznej separacji zakładu od zwierząt i ich paszy i ściółki, także za pomocą ogrodzenia, gdy zachodzi taka potrzeba. Kompostownia musi być wyposażona w:
 - a) zamknięty reaktor do kompostowania, którego nie można ominąć, wraz z:
 - i) instalacjami do monitorowania temperatury w czasie;
 - ii) urządzeniami do rejestracji, w miarę potrzeb w sposób ciągły, wyników pomiarów; oraz
 - iii) odpowiednim systemem bezpieczeństwa do zapobiegania niewystarczającemu podgrzewaniu; oraz

- b) odpowiednie urządzenia do czyszczenia i dezynfekowania pojazdów i pojemników przewożących nieprzetworzone produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego.

Niemniej jednak dopuszcza się stosowanie innych urządzeń do kompostowania, pod warunkiem że:

- i) nie ma możliwości przedostania się do nich szkodników;
- ii) sposób ich eksploatacji umożliwi osiągnięcie przez surowiec wymaganych parametrów czasowych i temperaturowych, a w miarę potrzeb, umożliwi także stałe monitorowanie parametrów;
- iii) spełniają wszystkie wymogi niniejszego rozporządzenia”;

- ii) ustęp 4 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) obornik i treść przewodu pokarmowego oddzielona od przewodu pokarmowego, mleko i siara; oraz”;

- iii) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Jednakże do czasu przyjęcia zasad zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. g) właściwe organy mogą, w przypadku gdy odpady gastronomiczne są jedynym produktem ubocznym pochodzenia zwierzęcego używanym jako surowiec w wytwórni biogazu lub w kompostowni, zezwolić na stosowanie szczególnych wymagań innych niż te ustanowione w niniejszym rozdziale, z zastrzeżeniem, że gwarantują one uzyskanie równoważnego skutku dotyczącego zmniejszenia ilości czynników chorobotwórczych. Przedmiotowe szczególne wymagania można także stosować w odniesieniu do odpadów gastronomicznych, w przypadku ich mieszania z obornikiem, treścią przewodu pokarmowego oddzieloną od tego przewodu, mlekiem i siarą, z zastrzeżeniem, że surowiec końcowy uważany jest za pochodzący z odpadów gastronomicznych.

W przypadku gdy obornik, treść przewodu pokarmowego oddzielona od tego przewodu, mleko i siara stanowią jedyny surowiec pochodzenia zwierzęcego poddawany przetworzeniu w wytwórni biogazu lub w kompostowni, właściwe organy mogą zezwolić na stosowanie szczególnych wymagań innych niż te określone w niniejszym rozdziale, z zastrzeżeniem że:

- a) w ich opinii, przedmiotowy surowiec nie stanowi zagrożenia rozprzestrzeniania się poważnych chorób pasażowalnych;
- b) uznają, że pozostałości lub kompost stanowią surowiec nieprzetworzony”;

- 7) w załączniku VII wprowadza się następujące zmiany:

- a) w rozdziale I wprowadza się następujące zmiany:

- i) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do produkcji przetworzonych białek zwierzęcych i innych składników paszowych można wykorzystywać wyłącznie surowiec kategorii 3 wymieniony w art. 6 ust. 1 lit. a)-j), który był przeładowywany, przechowywany i przewożony zgodnie z art. 7, 8 i 9”;

- ii) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Niewykorzystane produkty przetworzone lub ich nadwyżkę, po oznakowaniu ich w trwały sposób, można:

- a) usunąć jako odpady przez spalanie lub współspalanie, w spalarni albo współspalarni zatwierdzonej zgodnie z art. 12;
- b) usunąć na składowisko odpadów zatwierdzone zgodnie z dyrektywą 1999/31/WE; lub
- c) poddać przetworzeniu w wytwórni biogazu lub w kompostowni zatwierdzonej zgodnie z art. 15”;

- b) w rozdziale II ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przetworzone białko ssaków musi zostać poddane przetworzeniu metodą 1.

Niemniej jednak przy utrzymaniu zakazu skarmiania przewidzianego w decyzji Rady 2000/766/WE, przetworzone białko ssaków może zostać poddane przetworzeniu metodami 1–5 lub metodą 7, a niezwłocznie po takim przetworzeniu, przed usunięciem go jako odpadu zgodnie z obowiązującym prawodawstwem wspólnotowym, musi zostać trwale oznakowane za pomocą barwnika lub w inny sposób.

Ponadto przy utrzymaniu zakazu skarmiania przewidzianego w decyzji Rady 2000/766/WE, przetworzone białko ssaków przeznaczone wyłącznie do stosowania w karmach dla zwierząt domowych, przewożone w specjalnych pojemnikach przeznaczonych do tego celu, nieużywanych do transportu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani pasz dla zwierząt hodowlanych, przesyłane bezpośrednio z zakładu przetworczego kategorii 3 do zakładu produkcji karmy dla zwierząt domowych, może zostać poddane przetworzeniu metodami 1–5 lub 7”;

- c) w rozdziale IV ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli tłuszcze wytopione nie zostały wyprodukowane zgodnie z rozdziałem II załącznika C do dyrektywy Rady 77/99/EWG (*) lub rozdziałem 9 załącznika I do dyrektywy Rady 92/118/EWG (**), wytopione tłuszcze muszą zostać wyprodukowane z zastosowaniem metod 1–5 lub metody 7, a oleje z ryb muszą zostać wyprodukowane z zastosowaniem metody 6 określonej w rozdziale III załącznika V.

Tłuszcze wytopione pochodzące od przeżuwaczy muszą zostać oczyszczone w taki sposób, aby maksymalny poziom wszystkich pozostałych nierozpuszczalnych zanieczyszczeń nie przekraczał 0,15 % w masie.

(*) Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 85.

(**) Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49.”

e) w rozdziale VI ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Hydrolizat białkowy musi być wytwarzany w procesie produkcyjnym, który obejmuje właściwe środki służące zredukowaniu do minimum zakażenia surowca kategorii 3. Masa cząsteczkowa hydrolizatu białkowego musi wynosić poniżej 10 000 jednostek Daltona.

Ponadto hydrolizat białkowy pochodzący całkowicie lub częściowo ze skór i skórek przeżuwaczy wytwarza się w zakładzie przetwórczym wyłącznie do celów wytwarzania hydrolizatu białkowego, za pomocą procesu polegającego na przygotowaniu surowca kategorii 3 w drodze kąpieli solankowych, wapnowania i intensywnego przemywania, po czym:

- a) surowiec poddaje się działaniu roztworu o odczynie pH powyżej 11 przez ponad trzy godziny w temperaturze ponad 80 °C, a następnie obróbce cieplnej w temperaturze ponad 140 °C przez 30 min. pod ciśnieniem wyższym niż 3,6 bara;
- b) surowiec poddaje się działaniu roztworu o odczynie pH 1–2, a dalej powyżej 11 i następnie obróbce cieplnej w temperaturze 140 °C przez 30 min. pod ciśnieniem 3 barów; lub
- c) równoważnemu procesowi produkcji zatwierdzonemu zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2”;

f) w rozdziale VI ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz żelatyny i hydrolizatów białkowych, jeżeli:

- a) pochodzą one z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w części XI załącznika XI;
- b) pochodzą z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
- c) zostały wyprodukowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; oraz
- d) towarzyszy im świadectwo zdrowia przewidziane w art. 29 ust. 6”;

g) rozdział VII otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ VII

Szczegółowe wymagania dotyczące fosforanu dwuwapniowego

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdziale I stosuje się następujące warunki.

A. Normy przetwarzania

1. Fosforan dwuwapniowy musi być wytwarzany w procesie, który:

- a) zapewnia rozkruszenie na drobne cząstki i odtłuszczenie całego surowca kostnego kategorii 3 przy użyciu gorącej wody i potraktowanie rozcieńczonym kwasem solnym (o minimalnym stężeniu 4 % i odczynie pH poniżej 1,5) przez okres co najmniej dwóch dni;
- b) następnie przewiduje obróbkę otrzymanego roztworu fosforowego przy użyciu wapna, powodując powstanie fosforanu dwuwapniowego o odczynie pH 4–7, oraz
- c) kończy się suszeniem roztworu powietrzem, w temperaturze początkowej 65–325 °C i końcowej temperaturze 30–65 °C

lub w procesie równoważnym dozwolonym zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

2. Jeżeli fosforan dwuwapniowy pochodzi z odtłuszczonych kości, musi on pochodzić z kości nadających się do spożycia przez ludzi, poddanych uprzednio badaniu poubojowemu.

B. Przywóz

3. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz fosforanu dwuwapniowego, jeżeli:

- a) pochodzi on z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w części XI załącznika XI;
- b) pochodzi z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
- c) został wyprodukowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; oraz
- d) towarzyszy mu świadectwo zdrowia przewidziane w art. 29 ust. 6”;

h) dodaje się rozdział VIII w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIII

Szczegółowe wymagania dotyczące fosforanu trójwapniowego

W uzupełnieniu do ogólnych warunków ustanowionych w rozdziale I stosuje się następujące warunki.

A. Normy przetwarzania

1. Fosforan trójwapniowy musi być wytwarzany w procesie, który zapewnia:

- a) rozkruszenie na drobne cząstki i odtłuszczenie całego surowca kostnego kategorii 3 przy zastosowaniu przepływu przeciwaprądowego gorącej wody (odłamki kostne mniejsze niż 14 mm);

- b) rozdrobnienie odłamków na mniejsze, poniżej 1 mm, przed gotowaniem i gotowaniem ciągłym na parze w temperaturze 145 °C przez 30 min. Pod ciśnieniem 4 barów;
- c) oddzielenie bulionu białkowego od hydroksypatytu (fosforanu trójwapiowego) przez odwirowanie; oraz
- d) granulację fosforanu trójwapiowego po wysuszeniu w złożu fluidalnym, w temperaturze 200 °C

lub w procesie równoważnym dozwolonym zgodnie z procedurą określoną w art. 33 ust. 2.

B. Przywóz

2. Państwa Członkowskie muszą udzielić zezwolenia na przywóz fosforanu trójwapiowego, jeżeli:

- a) pochodzi on z państw trzecich, które znajdują się w wykazie w części XI załącznika XI;
- b) pochodzi z zakładu przetwórczego, który znajduje się w wykazie określonym w art. 29 ust. 4;
- c) został wyprodukowany zgodnie niniejszym rozporządzeniem; oraz
- d) towarzyszy mu świadectwo zdrowia przewidziane w art. 29 ust. 6”;

8) w załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:

a) w rozdziale II ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podczas produkcji i/lub przechowywania (przed wysyłką) muszą zostać wrywkowo pobrane próbki w celu sprawdzenia zgodności z następującymi normami:

Salmonella: nieobecna w 25 g, n = 5, c = 0, m = 0, M = 0,

Pałeczki jelitowe: n = 5, c = 2, m = 10, M = 300 w 1 g,

gdzie:

n = ilość badanych próbek;

m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m;

M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach równa się M lub więcej; oraz

c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M, próbka jest w dalszym ciągu uznawana za zadowalającą, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa m lub mniej.

Niemniej jednak w przypadku konserw dla zwierząt, które zostały poddane obróbce cieplnej określonej w ust. 2, pobieranie próbek i badanie ich pod kątem salmonelli i pałeczek jelitowych nie jest konieczne”;

b) w rozdziale IV ust. 3 lit. e) i) tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— w ubojniach zatwierdzonych i nadzorowanych przez właściwe władze państwa trzeciego. Komisja i Państwa Członkowskie muszą zostać powiadomione o adresach oraz numerach identyfikacyjnych takich ubojni lub informacje takie muszą zostać podane na świadectwie; albo”;

c) w rozdziale VIII ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. a) Nieprzetworzona wełna, sierść, świńska szczecina oraz nieprzetworzone pióra i ich części muszą pochodzić od zwierząt określonych w art. 6 ust. 1 lit. c) lub k). Muszą one być suche i zamknięte w bezpiecznym opakowaniu. Jednakże w przypadku nieprzetworzonych piór i ich części, przewożonych bezpośrednio z ubojni do zakładu przetwórczego, właściwe władze mogą zezwolić na odstępstwo od wymogu suszenia, po warunkiem, że:

- i) podjęte zostaną wszelkie środki niezbędne w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się choroby;
- ii) przewóz odbywa się w szczelnych pojemnikach i/lub pojazdach, które bezpośrednio po każdym użyciu są poddawane czyszczeniu i dezynfekcji; oraz
- iii) Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o udzieleniu takiego odstępstwa.

b) Przewożenie świńskiej szczeciny, z regionów, w których afrykański pomór świń stanowi chorobą endemiczną jest zabronione, z wyjątkiem świńskiej szczeciny, która:

- i) była parzona, farbowana lub bielona; albo
- ii) została poddana innej formie obróbki, która gwarantuje zniszczenie czynników chorobotwórczych, przy założeniu, że skutek taki jest potwierdzony w formie świadectwa wydanego przez lekarza weterynarii odpowiedzialnego za miejsce pochodzenia. Pranie fabryczne nie może być uznane za formę obróbki odpowiadającą celom niniejszego przepisu”;

d) w rozdziale IX ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Produkty pszczelarские przeznaczone wyłącznie do wykorzystania w pszczelarstwie:

- a) nie mogą pochodzić z obszaru, który podlega zakazowi związanemu z pojawieniem się:
 - i) zgnilca amerykańskiego pszczoł, z wyjątkiem przypadku, w którym właściwe władze ocenią, że ryzyko jest nieznaczne, wydadzą szczególne zezwolenie na stosowanie wyłącznie w danym Państwie Członkowskim oraz podejmą wszelkie niezbędne środki w celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się przedmiotowej choroby; lub
 - ii) choroby roztoczowej, z wyjątkiem przypadku, w którym obszar przeznaczenia otrzyma dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 14 ust. 2 dyrektywy 92/65/EWG (*); oraz
- b) muszą spełniać wymogi przewidziane w art. 8 lit. a) dyrektywy 92/65/EWG.

(*) Dyrektywa Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych warunkami zdrowia zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A(I) do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54). Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2001/298/WE (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 63).”

9) w załączniku IX dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podczas odbioru i transportu dokonuje się przeładunku całych zwierząt padłych, traktując je jako surowiec kategorii 2, bez uszczerbku dla wymogu dotyczącego usunięcia surowca o szczególnym zagrożeniu dla dalszego procesu usuwania, przed wykorzystaniem pozostałej części padłego zwierzęcia do karmienia zwierząt przewidzianego w art. 23.”
